

Ex Additionibus.
Fraus, dolus, machinatio, & calliditas quid sint, q. 84. nu. 6.
Fraus presumitur secundo delicto incognitu post alien. q. 78. n. 98.
Fraus ludi à quibus probari possit, §. ludus, n. 16.
Fraus quomodo probatur, q. 78. n. 92.
Ex Claro.
Fuga an probet contra delinquentem, §. si, q. 21. n. 18.
Et quid si opponatur, vt delictum, ib. n. 19.
Et quid si opponatur vt iudicium, ib. nu. 20.
Et an semiplene probet in criminali, ib. nu. 21.
Et an sit sufficiens iudicium ad torturam, ib. nu. 22.
Et quid si reus aufugiat post formatam inquisit. ib. n. 23.
Et quid si reuertatur, ibid. nu. 24.
Et quid in fuga facta à carceribus, ib. nu. 25.
Et quid si non erat legitime detentus, ib. n. 26.
Et an indebitè carceratus possit licite aufugere, ib. n. 17.
Et quid si statim ad carceres reuertatur, ib. n. 28.
Et an fuga iudicis, qui non stetit in syndicatu per quinquaginta dies, faciat contra eum plenam probationem, ib. nu. 29.
Ex Additionibus.
Fuga an probat contra delinquentem, q. 21. nu. 63.
Et in famulo debet probari fuga, & amissio rei, ib. nu. 64.
Fuga quomodo faciat iudicium ad torturam, ib. nu. 65.
Fuga notarij, an præiudicet parti, quado accus. de fall. q. 21. n. 66.
Fuga non presumitur in viro integerrimo, ib. nu. 67.
Et qualiter tollatur suspitio fugæ, ib. n. 68.
Fuga delinquentis an faciat iudicium ad torturam, ib. nu. 69.
Et quod in preparante eam, vel artentante, q. 11. nu. 70.
Et quid si fuga aliqua probabili causa coloratur, ib. nu. 71.
Fuga officialis est crimen læs. maiest. ib. nu. 72.
Fuga post formatam inquisit. facit maximum iudicium alijs concurrentibus, ib. nu. 73.
Fuga post purgatam suspicionem per torturam non presumitur ob timorem iudicij, ib. nu. 74.
Fuga in criminali. facit iudicium, ib. nu. 96.
Fuga officialis quam probationem inducat, ib. nu. 108.
Fuga preparatio idem operatur, quod & fuga ipsa, q. 21. nu. 75.
Fuga iudicium tollitur per spontaneam comparit. etiam præced. citatione, ib. nu. 79.
Fugere non dicitur recurrens ad locum, vbi est caput iustitiæ, fugere non dicitur, qui vadit ad superiores, q. 34. nu. 37.
Fugiens è manibus executoru faciat iudicium ad tort. q. 22. n. 78.
Fugiens ex iusta causa arbitr. iud. non facit iudicium, ib. nu. 73.
Fugiens à carceribus an habeatur pro confesso, ib. nu. 80.
Et quomodo cognoscatur animus non reuerendi, ib. n. 81.
Et quid de fugiente à palatio officiali, q. 21. nu. 82.
Et quid de torto iniust. è. ib. nu. 83.
Et an sit citandus, ib. nu. 84.
Fugiens è domo iudicis, vel de palatio, aut domo, aut ciuit. loco carcer. assignatis, an teneatur pena frangere carcer. ib. nu. 89.
Fugiens è thalam. in quo erat sequestr. habet. pro con. f. q. 22. n. 91.
Fugiens è carceribus, si statim reuertatur, etiam citatus, tollit omnem iudicium, ib. nu. 94.
Fugiens absque fractione carceris an habeatur pro confesso. ibid.
Fugiens à carceribus, si breui reuertatur, qua pena sit mulctandus, q. 21. nu. 104.
Et an teneatur ad penam conuentionalem, ib. nu. 105.
Fugiens à carcere quò excusetur, q. 68. nu. 15.
Fugiens à carcer. & recta via petens superior. nò punitur, q. 21.
Fugiens à custodia, captus, & reductus ad eam, non liberat à solutione debiti, qui eum fugere fecit, q. 68. sub nu. 48.
Fugientes à carceribus, vel de palatio, quibus penis sunt plectendi si innocentes se detegunt, q. 21. n. 95.
Fugientes à carceribus sine violentia, puniuntur arbitrio iudicis, q. 21. n. 101.
Fumi uenditor quis sit, & quomodo puniatur, q. 73. n. 14.
Ex Claro.
Fures possint capite puniri, §. furtum, nu. 15.
Et an puniantur pena quadrupli, ib. nu. 16.
Fur deprehensus infrag. crim. potest impunè occidi, ib. nu. 17.
Contra furem potest in litem iurari, ib. nu. 18. & 19.
Fur an excusetur à pena furti, si probet illum, cui furatus est, esse suum debitorem, §. furtum, n. 20.
Et quid si ille, cui res furata fuit, protestetur, quod illam accepit

de eius voluntate, vel consensu, ib. n. 21.
Fures an gaudeant immuni. eccles. §. fin. q. 30. nu. 14.
Ex Additionibus.
Fur debet puniri, licet persona sit incognita, cui furatus est, §. furtum, nu. 31.
Fur non debet relaxari, nisi restituta re furto subtrahata, vel soluta. Etiam si civiliter actum non fuerit ad furti restitut. vel index procederet per inquisit. ib. nu. eod.
Et iudex tenebitur, si per negligentiam non fecerit restituere, ib. (nu. 33.
Et quid in diffamatoribus, ib. nu. 34.
Et fur debet condemnari ad restitut. quamuis nihil fuerit pretiu, vel aliter quam deceat, §. furtum, nu. 35.
Et est condemnandus in eod. iudicio, instantia, & sent. licet damnaretur ad mortem, aliàs iudex teneretur de suo, ib. nu. 36.
Et quid si fur nil haberet in bonis, nu. eod.
Bona furis sunt tacite hypothecata pro restitut. aduersus hæred. & alios possessores, ib. nu. 37.
Fur nocturnus cum armis aggrediens, laqueo suspen. ib. nu. 46.
Fur inquisitus, quod mille, & ultra subtraxerit de tasca, & condē. natus ad penam, & restituit. non potest amplius ex ead. sententia puniri, nec pars petere nisi mille, licet teuera bis mille fuisse in tasca, ibid. n. 49.
Fur in foro conscientie quid teneatur restituere, §. furtum, n. 73.
Et re extincta sine eius culpa an teneatur ad æstimat. ib. nu. eod.
Et an expensas, quas furtum passus fecit in requir. re, ib. n. 74.
Fur reperiens infraganti potest sine sententia fustigari, ib. n. 76.
Fur an excusetur à pena furti, si probet suum esse debitorem, cui furatus est, §. furtum, nu. 80.
Fur an excusetur à pena furti, si dominus peotestetur de ipsius voluntate rem fuisse sublatam, ib. nu. 85.
Fur pro leui furto quandoque torquetur ad penam, & pro pluribus minimis suspenditur, ib. nu. 91.
Et punitur leuiter tanquam pro leui furto non punitur ulterius, licet postea furtum fuisse magnum apparet, ib. nu. 92.
Fur in quibus casibus excusetur à pena furti, ib. nu. 102.
Fur non excusetur, licet ex eius furto, aliquid reipub. bonum accidat §. furtum, nu. 106.
Fur pro primo furto an comparere possit per procuratorē, §. furtum, de iure canonico occidi non potest, §. homic. nu. 175.
Fur nocturnus potest vulnerari, etiam absque periculo amittendi bona, §. homic. nu. 172.
Fur nocturnus possit impunè vulnerari, & occidi pro defensione rei minima, aut vilis, ib. n. 173.
Et quid si iam exiuerat à domo fugies cum re minima, ib. n. 174.
Fur, & adulter quando dicatur pacem frangere, q. 47. nu. 65.
Fur non dicitur pacem rumpere, ib.
Fur committens furtum cum scalis ad domum alienam, quomodo puniatur, q. 68. nu. 12.
Fur non debet relaxari, nisi restituta re furatiua, licet civiliter pro ea actū non fuerit, & iudex procedat ex inquisitione, q. 2. n. 7.
Et teneatur etiam ad æstimationem quanti plurimi, ibid.
Fur deprehensus infraganti potest sine sententia fustigari, q. 8. numero 13.
Et quid in furibus vuarum, ib. nu. 14.
Fur non tenetur se reuelare, q. 27. nu. 7.
Fur pot vbiq. capi, puniri, & conueniri, vt re reddat, q. 38. nu. 39.
Fur non valens rem furatam ven. ib. nu. 40.
Fur rapiens cum armis in vno loco, & in alio eum re captus, an vtroque puniatur, ib. nu. 43.
Fur transiens cum furto per aliquem locum, potest ibi puniri, licet non resideat per diem, num. 45.
Et quid feruetur in Catalonia, ib. nu. 47.
Furem diurnum ex intervallo occides, eo quod iuris remedio recuperare non potuit, mitius punitur, §. homic. nu. 166.
Fures ex generali consuetudine pro tribus furtis suspenduntur laqueo, §. furtum, ib. nu. 28.
Fures, & malefici omnium scruitia sunt puniendi, ib. nu. 60.
Fures domestici qui dicantur, & qui sint necessaria, vt domestici appellentur, §. furtum, num. 87.
Et familiaris vnam rem hodie furans, & cras alteram, licet viles, punitur tanquam de magno furto, ib. nu. 88.
Fures in quibus casibus excusetur, & penam mortis euent, ibidem, num. 105.

Fures qua actione possint agere pro recuper. rei ab eis. furto subtrahata contra aliu furem eandem rem subrept. §. furtum, n. 28.
Furis confessio quandoq. sibi non præiudicat, §. furtum, nu. 17.
Furis appellatione venit deslorans virginem, q. 83. n. 44.
Furans domino sciente, præsentē, & non contradicente, an teneatur furti, §. furtum, nu. 82.
Et quid in filio, vel alia persona coniuncta, ib. n. eod.
Furans quod sibi debetur, an sit tntus in conscientia, & factis motionibus teneatur reuelare, aut restituere, ib. n. 90.
Et quid in scientibus illum accepisse, ib. n. eod.
Furam rem acquirens ea perempta ad illius pretiu, teneatur, §. furtum, n. 134.
Furari non licet dno rem suam ab alio occupatam, ib. num. 81.
Furari propter necessitatem an sit licitum, ib. n. 100.
Et quado quis dicatur esse in extrema necess. remittitur arbitrio iud.
Furari, an licet dno re suam, vel propria auct. capere, ib. nu. 130.
Furca est pena ignominiosa in Italia, sed in Fræcia secus, ib. n. 70.
Furca suspenduntur pro homic. ignobiles in Italia, nobiles vero capite truncantur, ib. nu. 71.
Furca quando quis suspendatur, q. 60. nu. 96.
Furcis nobiles nò suspenduntur, nisi concurrat enormitas delicti, §. furtum, n. 70.
Et quid in crimine furti, ib. nu. eod.
Furcatim pena an sit inferior amputatione capitis, q. 99. n. 15.
Furibundus si post delictū fiat sanus, an possit puniri, q. 60. n. 33.
Furiosus semel semper talis presumitur, nu. 31.
Furiolus sponte effectus non excusatur, ib. nu. 34.
Furor quomodo probetur, q. 60. nu. 30.
Ex Claro.
Furtum quid sit, §. §. furtum, nu. 1.
Furtorum genera quot sint, ib. nu. 2.
Domino rei an liceat re furatam perquirere in domib. aliorum, Et an possit proponi edictū, vt quilib. tene. indi. rem furt. ib. n. 4.
Et an ille apud que reperitur res subtrah. presumatur fur. ib. n. 5.
Et an furtum sit graue delictum, ib. nu. 6.
Furti pena quæ sit, ib. nu. 5.
Et quid in furibus famosis, ib. nu. 8.
Et an pro vno furto magno possit quis suspendi, ib. nu. 9.
Et an stante statuto, q. pro tertio furto, quis suspendatur, si quis comiserit duo furta extra territorium, & vnum in territorio, possit suspendi, ib. nu. 10.
Et an fur, qui rem furatam in aliud territorium exportauit, possit in eo puniri ratione contræctationis, ib. nu. 11.
Et quid si pro duobus primis furtis iam punitus, ib. nu. 12.
Et quid si fuerit absolutus, ib. nu. 13.
Et quomodo dicatur esse tria furta, ib. nu. 14.
Fures an possint capite puniri, ib. nu. 15.
Et an puniantur pena quadrupli, ib. nu. 16.
Fur deprehensus infraganti crimine potest impunè occidi, ibid.
Contra furem potest in litem iurari, ib. nu. 18.
Quomodo dicatur constare de furto, ib. nu. 19.
Fur an excusetur pena furti, si probet illum, cui furatus est, esse suum debitorem, ib. nu. 20.
Et quid si ille, cui res furata fuit, protestetur, quod illam accepit de eius voluntate, vel consensu, ib. nu. 21.
Furta domestica an sint punienda, ib. nu. 22.
Furtum de re modici valoris an sit puniendum, ib. nu. 23.
Propter necessitatem an licitum sit furari, ib. nu. 24.
Et an si postea fur ad pinguiorem fortunam peruenerit, teneatur restituere, ib. nu. 25.
Emens rem furatiuam an teneatur ad eius restitut. ib. nu. 26.
Qualiter procedatur pro furto aduersus nauas, scaupones, stabularios, ib. nu. 27.
Et an quado familia furtum fecisse dicitur, punitio vnus liberet.
Ex Additionibus.
Furtum de iure can. sumitur pro omni v. sup. l. §. §. furtum, n. 12.
Furtum varijs modis committitur, nu. 1.
Fur pro primo furto an comparere possit per procur. ib. nu. 50.
Mulieres mortui mariti exportans, qua actione teneatur, ib. n. 82.
Furtum in foro poli sola volut. contrah. secus in foro fori, ib. n. 13.
Et in re propria, cum creditur aliena, ibid.
Furtum in re communi committitur, ib. nu. 4.
Et quid in socio negotiante pecuniam communem, ibid.
Famulus, vel nuncius non restituens pecuniam titio, cui deferendam dominus tradiderat, an furtum committat, ib. nu. 5.

Famulus fugies à domino an presumatur res amissas subtraxisse, ibid. num. 6.
Furtum committitur cum rei amouitione, & contrahitio, ib. n. 7.
Statutum de furto nò hêt locum de dano dato, nec è contra, ibid.
Furtum, vel rapinam non committit, qui per vim, metum, iussu, aliquid consequitur, ib. nu. 8.
Vendens scienter rem alienam, an furtum committat, ib. nu. 9.
Et quid in exigente tributum, vel gabellam indebitam, ib. nu. 10.
Fur det puniri, licet persona sit incognita, qui furatus est, ib. n. 11.
Furtum manifestum, & fur manifestus quis dicatur, ib. nu. 12.
Furti perquisitio domino concedenda est, ib. nu. 13.
Furtum fecisse presumuntur vicini conuersantes, & familiares malæ famæ, ib. nu. 24.
Et contra quos presumatur de furto, ibid.
Furta non sunt inuestiganda per auguria, vel magica documenta, vel superstitiones, ib. nu. 15.
Et an possit proponi edictū de furtiuis rebus indicandis, ib. n. 16.
Et ille tenetur rem furtiu. exhibere, penes que reperitur, ib. n. 17.
Et an dominus domus, in qua fuit reperta res furatiua dicatur in culpa, & conficius furti, ib. nu. 18.
Et an credatur vnico testi, ibi fuisse repertam, ibid.
Et an dominus domus possit torqueri, & condemnari, ibid.
Et an Aduocatus consulens furem, ac retinens penes se rem furatiuam, teneatur propalare furtum, vel reum, ibid. nu. 19.
Furtum an presumatur ab eo commissum, penes quem res furatiua fuit reperta, ib. nu. 20.
Et an teneatur docere à quo rem habuerit, ibid.
Furtum quando dicatur delictum atrox, vel enorme, ib. nu. 21.
Et an comprehendatur sub statuto loquente de robaria, nu. 22.
Furtum an dicatur egregium, vel enorme remittitur arbitrio iudicis, ib. nu. 23.
Furtum licet modicum dicitur enorme, si ex eo tumultus subsequetur, ib. nu. 24.
Furti pena, quæ sit, & quæ olim apud Græcos, & alios, ibidem, numero 25.
Et quæ in Regno Neapol. ib. nu. 26.
Furis confessio quandoque sibi non præiudicat, ib. nu. 27.
Fur ex generali consuetudine pro tribus furtis laqueo suspenduntur, ib. num. 28.
Confessus duo furta, de quibus constabat, & plura alia minima de quibus non constabat, an possit ad furcas condemnari, ibidem, num. 29.
Furta tria licet leuia penam mortis merentur, ib. nu. 30.
Verbum sapissimè de tribus vicibus intelligitur, ib.
Statutum, vel consuetudo super furto an comprehendat crimen expilatæ hæreditatis, vel tapinam, ib. nu. 31.
Fur non debet relaxari, nisi restituta re furto subtrahata, vel soluta, ib. nu. 32.
Etiam si civiliter actum fuerit ad furti restitutionem, vel iudex procederet per inquisitionem, ibid.
Et iudex tenebitur si per negligentiam non fecerit restituere, ib. numero 33.
Et quid in diffamatoribus, ib. nu. 34.
Et fur debet condemnari ad restitutionem, quamuis nihil fuerit petitum per partem, vel aliter quam deceat, ib. nu. 35.
Et est condemnandus in eodem iudicio, instantia, & sententia, licet damnaretur ad mortem, aliàs iudex teneretur de suo, ibidem, num. 36.
Et bona furis sunt tacite hypothecata pro restitutione aduersus hæredes, & alios possessores, ib. nu. 37.
Statutum si respiciat valorem rei, debet valor communi æstimatione probari, ib. nu. 38.
Statutum quod committens furtum in re valoris scutorum decem suspendatur, comprehendit duos, vel plures eam summam furto subtrahentes, & diuidentes, ib. nu. 39.
Et si diceret quod furans infra valorem vnus atrei fustigetur, & res tanti valent, nec pluris, aut minoris, perinde est, ac si esset infra vnum, ib. nu. 40.
Furti pena punitur capiens bona in mare profecta tempore tēpestatis, vel cadentis à rheda, seu curru, ib. nu. 41.
Furti causam dans aperiendo, vel frangendo ianuam domus, in qua furtum factum fuit, an teneatur furti, ib. nu. 42.
Furtum magnum pena mortis vindicatur, ib. nu. 43.

Et quid si statutum tria furta requirat, ibid. 84.
Et qua sint necessaria, ut dicatur furum magnum, vel egregium, ibid. 84.
Furtum, quibus circumstantijs aggrauetur, ibid. 85.
Furtum vnicum quibus casibus poena capitis placetur, ibid. 86.
Fur nocturnus cu armis aggred. laqueo suspenditur, ibid. 86.
Furtum quando dicatur vnicum, ibid. 87.
Statutum puniens opem, sicut furtum, non habet locum in receptatore rei furtae, ibid. 87.
Fur iniquissimus quod mille, & ultra subtraxerit de tasca, & condemnatus ad pena, & restituit, non pot amplius ex ead. sent. puniri, nec perere nisi mille, licet reuera bis mille fuissent in tasca, ibid. 89.
Statutum quod pro tertio furto quis suspendatur, an comprehendat quomodo iudex tertij furto procedere debeat pro aliorum furto verificatione, ibid. 92.
Et an sufficiat reum inuenire absq. auriculis, ibid. 93.
Statutum Parmae super quarto furto declaratur, ibid. 94.
Statutum, quod fur pro tertio furto moriatur, non habet locum in contractante rem eandem per diuersas inuidias, ibid. 95.
Et an iudex 1. vel 2. aut 3. furto possit punire furē pena mortis, si alia duo ea tra suum territorium fuerint commissa, ibid. 96.
Angelis impugnatur, ibid. & nu. seq.
Et an iudex originis possit punire furtum alibi commissum, ibid. 97.
Furta sequentia, an aggrauent praecedentia, vel e contra, ibid. 98.
Saluum conductum tollitur per subleuens delictum, ibid. 99.
Fures, & malefici omni cum sequitia sunt puniendi, ibid. 100.
Statutum, quod pro tertio furto fur suspendatur, procedit etiam si pro primis duobus furtis non fuerit punitus, ibid. 61.
Et an si pro tribus furtis varias penas indiceret, & pro quarto penam mortis, possit fur pro quarto suspendi si pro primis tribus non fuerit condemnatus, ibid. 62.
Decian. lapsus, ibid.
Statutum pro tertio furto furem suspendi requirit temporis intervalum ab vno furto ad aliud, ibid. 63.
Furta, de quibus non potest curri temporis, vel diuersitate loci aggrauant etiam stante statuto de huiusmodi delictis non posse fieri processum, ibid. 64.
Furta de quibus secuta fuit absolutio, aut alius iudex cognoscere non potest nunquid aggrauent vltimum furtum, ibid. 65.
Et quid si pro eis poenam soluisset, ibid. 66.
Et quid si extatent statura, quod de talibus delictis ante tempus, vel alio loco commissis non possit fieri processus, ibid. 67.
Furtum dicitur vnicum etiam si plura commissa fuerint vna die vel nocte in vna domo, an pluribus, ibid. 68.
Et quid si fur confiteatur, se plura furta fecisse in eodem loco, diuersis tamen temporibus, vel cum teporis intervallo, ibid. 69.
Nobiles furcis non suspenduntur, nisi concurrat enormitas delicti, ibid. 70.
Furca est pena ignominiosa in Italia, sed in Francia secus, ibid.
Nobiles in Italia pro homicidio capite truncantur ignobiles furca suspenduntur, ibid. 71.
Milites an suspendantur, ibid. 72.
Fur in conscientia foro quid teneatur restituere, ibid. 73.
Et re extincta sine eius culpa, an teneatur ad aestimationem, ibid.
Et an ad expens quas furtu passus fecit in requirenda re, ibid. 74.
Malefactor teneatur ad interesse damni etiam extrinsecum, ibid.
Furtum rem subtrahit, an tertius possit auferre a fure infragranti reperto, ibid. 75.
Fur repertus infragranti potest sine sententia fustigari, ibid. 76.
Dammum an, & quando probetur per iuramentum damnum passum, ibid. 77.
Et an admittatur probatio in contrarium, ibid.
Furtum quomodo constare dicatur, ibid. 78.
Furtum per testes probari potest, etiam statuto probationes testium reiiciente, ibid. 79.
Fur an excusetur a poena furis si probet suum esse debitorem cui furatus est, ibid. 80.
Furari non licet Domino rem suam ab alio occupatam, ibid.
Furans Domino sciente, praesente, & non contradicente an teneatur furti, ibid. 83.
Et quid in filio, vel in alia persona coniuncta, ibid.
Furti poena tenentur vicini receptantes furto subtrahit a filiis,

Ludo scienter vincens filiosfamil. aut seruo pecuniam patris, vel Domini, an furtum committat, ibid. nu. 123.
Et an patris competat actio, ibid. (ibid. nu. 124.
I ludens praesumitur sciuisse pecuniam esse filijfamil. vel serui, Et ad poenam corp. contra eum procedi non potest, ib.
Et ignoranter vincens ciuilitate tantum conuenitur, ib. nu. 125.
Furtiua res ad furem reuerfa ex deposito, vel commodato, cui sit restituenda concurr. domino, & depositario, ib. n. 127.
Fures qua actione possint agere pro recuper. rei ab eis furto, subtrahit contra alium furem eandem rem furripient. ib. n. 128.
Precium rei furt. & bona fide emptae in mercato, vel nundinis, no debet restitui, etiā si extaret statutū, q. res furto subtrahit publice, & bona fide empta vendicari non possit, ib. n. 129.
Furari an liceat dno rem suā, vel propria auct. capere, ib. n. 130.
Emens rem furtiuam bona fide, eamq. postea reuendens no tenetur domino restituere precium, ib. n. 131.
Ecclesiae bona furto subtrahit auocantur a detinente sine pretij restit. ib. n. 132.
Bona fides an praesumatur in acquir. rem furtiuam ab alio, quam Furariam rem acquir. ea perpta ad illius pretium tene. ib. n. 134.
Furtu aduers. nauas, caupon. vel stabul. quo probetur, ib. n. 135.
Et de iuramento in litem, ac familia torquenda, ib.
Et an sit standum iuramento scholaris, vel hospitis, ib. (n. 136.
Et edictū 1.2. ff. nau. caup. stabul. procedit etiam in came. locan. ib.
Et an caupo teneatur ob furtum si clauē cam. tradiderit hosp. ib.
Et qn teneatur caupo ad emen. 1. er. subtra. in hosp. suo, ib. n. 137.
Et quid si quis in caupon. gratis diuertit, ib. nu. 138.
Et an teneatur caupo de reb. per seu. subla. fur. vel viat. ib. n. 139.
Et an hospes suspectus de calumnia possit torqueti, ib. n. 140.
Ex Claro.
Fustigatio an sit permiffa etiam in clericis, §. si q. 70. nu. 2.
Et an sit poena capitalis, ibid.
Ex Additionibus.
Fustigatio est poena corporalis, licet non capitalis, q. 70. n. 3.
Fustigatio est grandis poena, & comparatur morti, ib. n. 34.
Et pro quibus delictis imponatur, ib. n. 5. Et de catena infam. ibi.
Fustigatus in poenam efficitur infamis, §. fin. q. 70. nu. *5.
G
Ex Additionibus.
Abellam indebitam, vel tributum exigens an comittat furtum, §. furtum, nu. 50.
Glor. el. conf. 170. li. 1. declaratur, q. 44. nu. 57.
Generalis locutio no redditur subreptitia, licet in aliqua minima specie non verificetur sub genere inclusa, q. 59. nu. 79.
Gomez. intellectus ad c. sicut, de homic. q. 68. nu. 9.
Gram. decil. declaratur, q. 64. nu. 122.
Gram. conf. explicatur, q. 44. nu. 58.
Ex Claro.
Gratia. Vbi reus exhibet gratiam sibi a principe concessam non est vltimus molestandus, §. fin. q. 59. nu. 1.
Princeps supremus pot poena delicti remittere, tam corpor. quam pecun. etiam post sententias in iudicium tranfactas, ib. nu. 2.
Potest etiam pro bono pacis remittere iniurias, & damna singularium personarum absq. earum consensu, ib. nu. 3.
Regulariter princeps non concedit gratiam delictor. nisi prauiam partis remissione, ib. nu. 4.
Ille, cui princeps dicit: facio tibi gratiam pro delicto, an recuperet Et an recuperet etiam bona alienata, ib. nu. 6.
Et an recuperet etiam fructus, ib. nu. 7.
Et an hereditatem alteri delatarum, ib. nu. 8.
In impetrat. gratiae exprime da sunt ea omnia, quae principem ab ipsius gratiae concessione retrahere potuissent, ib. nu. 9.
Gratia a principe concessa debens a Sen. approbati, ib. nu. 10.
Decreta gratiosa an trahantur ad delicta futura, ibid. nu. 11.
Et an ad delicta commissa sub spe decreti, ib. nu. 12.
Et an comprehendatur condemnatos pro crimine falsi, ib. nu. 13.
Et an prosint carceratis, ib. nu. 14.
Ex Additionibus.
Gratia concessa de facto non prodest, licet obtinens credidisset obtinentem habuisse potestatem, q. 59. nu. 29.
Exemptus a banno quando ad famam restit. intelligatur, n. *59.
Gratiam petens, non dicitur fateri delictum, ib. *71.
Abolitio, & indulgentia, in quo differant, ib. nu. *97.
Iul. Clar. Sent. Pract. Crim.
Gratia concessa verbotenus an expiret per mortem concedentis q. ead. num. 13.
Et quid feruetur in Curia Romana, nu. 14.
Gratia facta bannito non tamen adhibe munita sigillo, si bannitus sub illius clipeo reuertatur, non potest puniri, sed debet curare sigilli appositionem, q. 59. nu. 12.
Gratia facta mediante pecunia, an dicatur verē gratia, q. ca. n. 11.
Gratia in crim. lae. maieft. non valet sine causa Motu proprio, q. 59. nu. 90.
Gratia facta tunc pace, parti non nocet, nec iur. suis, q. ca. n. 52.
Gratia interinata, an & quando gratiatus possit puniri, q. ca. n. 54. & a quo iudice sit approbanda, nu. 55.
Gratia non probatur per testes, q. 59. nu. 9.
Et quid de gratia facta ab inferiori, nu. 10.
Gratia, quae non est contra, sed secundum ius, potest probari per testes, q. ead. nu. 10.
Item si gratia semel scripta fuerit amissa, ib. et plus fuisset dictum, quam scriptum, ibid.
Gratia obtenta non exprella qualitate delicti, ob quam Princeps potuisset non concedere est nulla, q. 59. nu. 86.
Gratia a Principe concessa pro delicto in suo territorio imponenda, q. 54. nu. 15.
Gratia Principis in festo Natalis, & Paschatis, tollit vitium subreptionis, & cenetur facta non proprio, q. 59. nu. 76.
Gratia quanto dicatur subreptitia, q. 59. nu. 73.
et quando ex taciturnitate vitietur, ib. nu. 74.
et an ipso iure, ibid.
Et quid si contineat clausul. quod de subreptione dici non possit, numero 75.
Gratia quando trahatur ad bona alienata, q. 59. nu. 65.
et quando ad fructus perceptos ex bonis publicatis, ib. nu. 66.
et quando trahitur, an sicut teneatur ad restit. precij, & fruct. & an teneatur de euictione, nu. 67.
Et quid si Princeps ea bona donauerit, & donatarius vendiderit, ib. nu. 68.
Gratia quomodo probetur, q. 59. nu. 59.
Gratia signata, fiat, vt petitur, licet non dicitur signata motu proprio, & asserat se facere ad instantiam partis, q. 59. nu. 83.
Et quid si Papa manu propria scriperit motu proprio, & asserat se facere ad instantiam partis, q. 59. nu. 84.
Gratia simpliciter facta, censetur facta secundum stylum gratiarum, q. 59. nu. 60.
Gratiam producens fatetur delictum, q. 49. nu. 69.
Gratia impetrans pro secundo homicidio an debeat facere mentionem primi, q. 59. nu. 72.
Gratiandi potestas Principi reseruata non censetur translata in feudatarium generaliter de regalibus inuestitum, q. ead. n. 30.
Gratiatus de delicto, an censetur restitutus ad famam, & honorem, q. ead. nu. 5.
Gratiatus in loco delicti an possit molestari in loco domicilij, q. 57. nu. 19.
H
Ex Additionibus.
Habitans in confinio duarum ciuitatum, ab vtroque iudice puniri potest, q. 39. nu. 7.
Habitus an sit clericalis, vel ne, a quo cognoscat ut, q. 36. nu. 17.
Ex Claro.
Herede non vindicante necem defuncti, hereditas fisco applicatur, §. fin. q. 70. nu. 8.
Hereditas per necem alicui relicta, fisco applicatur, ib. nu. 9.
Ex Additionibus.
Hereditas paterna, an publicetur, si filius ante mortem patris delinquat, & eo mortuo fiat inquisitio, & condemnatio, q. 78. nu. 117.
Hereditas ablata alicui, vt indigno applicatur fisco testatoris, q. ead. num. 142.
Hereditas replicata transit ad substitutos, q. 79. nu. 13.
Hereditas, in quibus casibus auferatur ab indigno, & applicetur fisco, §. homic. nu. 59.
Et quid in legato, ib. nu. 60.
Et praeter fisco non potest alius huiusmodi indignitatem opponere, ib. nu. 61.
Et quando uon applicetur fisco, nu. 62.
Heres